

Negrea Albert, clasa a IV-a, Colegiul Național „Andrei Mureșanu” Bistrița

MARTIE

Într-o dimineață, un pictor a ieșit afară, plin de viață,
Să-și împrășteze imaginația, să poată să-și înceapă creația...
S-a dus în atelier, pregătit pentru a începe.
Dar ce să vezi?

Pensula era foarte rea.
A pus-o în albastru și l-a stropit
Chiar pe mărțișorul vestit,
Dar ce tragedie!

Albastru pe mărțișor...
Gându-i plutește pe un nor,
Măcar mai este color.
Ce se poate face acum?

Pictorul, disperat să repare,
I-a dat chiar de mâncare.

Dar totul era în zadar.
S-a hotărât să facă altul
Și cel pătat să-l ducă la psihiatru!
Ce păcat!
Au trecut zile și săptămâni
Și pictorul doar se păta pe mâini.

Se auzeau zvonuri despre el
Că s-ar fi transformat în purcel.

Pictorul era grăbit să-l vadă
Înainte de primăvară.

Un zgomot s-a auzit.
Mărțișorul și-a revenit!

A sărit în palma pictorului, speriat.
Acesta și-a dat seama că vrea să fie purtat
De cel ce l-a creat.

Pictorul a lăcrimat,
Pe piept l-a pus, chiar un pic mai sus,
S-a uitat la el, fiind mic cât un ghiocel,
L-a întrebat dacă stă comod,
Căci acolo va sta
Cât timp iubirea va exista.